

The Book of Changes

Marik Lechner at the Herzliya Museum of Contemporary Art

Recipient of the Lauren & Mitchell Presser Contemporary Art Grant

The exhibition features eleven huge tapestries from a series produced by Marik Lechner over the past three years. The woolen tapestries recount an epic apocalyptic tale of dynamic visions of life cycles under existential threat. The tapestry cycle offers a dystopian and fantastic outlook, a realm of abjection and magic, in a language that blends direct expressiveness, childish naivety, and dark symbolic mystery.

Over the years, Lechner has focused his work on oil paintings, drawings, and watercolors, but a few years ago he surprisingly presented a series of modestly-sized works that were all manually woven and deliberately poorly crafted. This revealed his attraction to labor-intensive handicrafts and textile works. For him, it was a connection to traditions that he has known since childhood as the son of a family of immigrants from the former Soviet Union. "On the walls of our house in Chernovitz," he explains, "were hung colorful tapestries woven with figures from the world of legend, Russian mythology, and folklore. In Russia, tapestries were used as decoration and as a form of thermal insulation and room temperature control. Even after the move to Israel, they continued to adorn the walls of our home, despite the abrupt change in housing, climate, and culture."

Lechner has transformed the familiar tapestry patterns into overtly brutal narratives which, notwithstanding the symbolic encoding, hold a mirror to our contemporary reality: intimidating creatures that viciously feed on each other, the pain of loss, imprisonment, addiction, preying on the weak, and fear of loneliness, disease, weakness, and death. The echoes of the past year are also evident in chaotic scenes of disarray. The tapestries are woven expressively, with threads of varying lengths, unraveled sections, holes, spray gluing, and spray painting onto the tapestry weave. Lechner's tapestries may be read as part of a long tradition of fulmination against the existing order. It is a protest charged, in his case, with the cultural shock of immigration - a seed of calamity that erupts in the act of weaving, activated by an electric tufting gun that repeatedly pierces the fabric of the cloth with a prickly blade, perforating it like a machine gun.

Marik Lechner was born in 1967 in Ukraine, immigrated to Israel with his family in 1973, and lives and works in Be'er Ya'akov. Lechner graduated with highest honours from HaMidrasha School of Arts in 2001. He has had solo shows at the Tel Aviv Museum of Art; Givon Art Gallery, Tel Aviv; and Feinkunst Krüger Gallery, Hamburg among others, and has participated in group exhibitions in Germany, Latvia and Israel.

Curator: Dr. Aya Lurie

ספר השינויים

מריק לכנר במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית

המציבות, על אף ההצפנה הסימבולית, מראה אקטואלית: יצורים מאיימים הניזונים באכזריות זה מזה, אובדן, כליאה, התמכרות, ניצול החלש, וחרדות של בדידות, מחלה, חולשה ומוות. הדי השנה החולפת לא פסחו עליהם, והם ניכרים במערכים כאוטיים המעידים על שיבוש היוצרות. גם האריגה עצמה נעשתה באופן אקספרסיבי ומשתלח במתכוון, עם חוטים באורכים משתנים, פרימות, חורים, הדבקות וריסוס בספריי צבע. את מחזור השיחים של לכנר ניתן לקרוא כמשל תוכחה הקורא תיגר על הסדר הקיים, מתוך מסורת ארוכת שנים. זוהי מחאה הנטענת מהשבר התרבותי של ההגירה, כזרע פורענות שמתפרק באקט האריגה - שהיה לפעולה באמצעות אקדח חשמלי השולח להב דוקרני ומנקב את מצע הבד שוב ושוב, כמכונת ירייה.

מריק לכנר, יליד 1967, אוקראינה, עלה לישראל ב-1973, חי ועובד בבאר-יעקב. לכנר הוא בוגר בהצטיינות יתרה של המדרשה לאמנות, בית ברל, 2001. זכה, בין השאר בפרס קרן שרת (1998), פרס ברוקנר-נטע (2004) ופרס אוסקר הנדלר מטעם מוזיאון לוחמי הגטאות (2011). הציג בתערוכות יחיד ובתערוכות קבוצתיות בארץ ובח"ל. בין השאר במוזיאון תל-אביב לאמנות; מוזיאון מרטין גרופיוס באו, ברלין; מוזיאון חיפה לאמנות; משכן לאמנות עין חרוד; הגלריה האוניברסיטאית ע"ש גניה שרייבר, תל-אביב; גלריה גבעון, תל-אביב; גלריה אוס אל-פאחס; בגלריה פיינקונסט קרוגר, המבורג ועוד.

אוצרת: ד"ר איה לוריא

זוכה המענק לאמנות עכשווית ע"ש לורן ומיטשל פרסר לשנת 2021 בתערוכה מוצגים אחד-עשר שטיחי קיר גדולי ממדים שיצר האמן מריק לכנר בשנים האחרונות. שטיחי הצמר הרכים והמרהיבים מגוללים סיפור אפוקליפטי בקנה מידה אפי, הכורך חזיונות דינמיים של מחזוריות החיים תחת איום קיומי: אימה, פיתוי, תשוקה, צמיחה, כליה ואובדן. השיחים גדושים בדימויים של יצורי כלאיים מבעיתיים, חיות דמיוניות מוזרות ובני אנוש מכמירי-לב המותכים אלו באלו ויוצרים תמונת עולם דיסטופית ומתעתעת, האפופה במסתורין סימבולי אפל.

לאורך שנים התמקד לכנר בציורי שמן, ברישום ובאקוורל, אולם לפני שנים מספר הציג במפתיע סדרת עבודות שכולן מעשה רקמה ידנית, בלתי מהוקצעת במתכוון, מהלך זה גילה את משיכתו למלאכת יד עמלנית ולעבודות טקסטיל, הנתפסות על פי רוב כשייכות להקשר נשי ודוקורטיבי. עבור לכנר, היה זה חיבור למסורות שהכיר מילדות, כגון למשפחת מהגרים מברית-המועצות לשעבר. "על קירות הבית בצ'רנוביץ", הוא מספר, "היו תלויים שטיחי קיר צבעוניים ובהם ארוגות דמויות מעולם האגדה, המיתולוגיה הרוסית והפולקלור העממי. ברוסיה שימשו שטיחי הקיר כקישוט וכאמצעי לכידוד ולשמירה על טמפרטורת החדר. גם לאחר המעבר לארץ, נתלו השיחים מחדש בדירת המגורים, על אף שינויי האקלים והתרבות". לכנר המיר את דגמי השיחים המוכרים בעלילות אכזריות.

